

De-aş fi pământ, mi-ai fi izvor

Liliana Trif & Ioan Grigoraş

- Mă-ntorc în timpul altui timp
Pe-argintul razelor de lună,
Caut un veac sau un răstimp
Să strângem verile-mpreună,

Să le-nşirăm pe-un fir de gând,
Fierbinţi, nebune, călătoare,
Fără să ne-amintim de când
Pământul e lipsit de soare.

Din trupul ud, înfrigurat,
Abia tresare colţul ierbii,
Pădurile s-au înserat,
Din sânge mi se-adapă cerbii.

- Întoarce-te măcar un an
Pe-o margine de amintire
Când clapele unui pian
Vibrau a vrajă, a iubire

Ca un poem tulburător.
Sub salcia scăldată-n soare
Lăsam să-ţi cadă pe picior
Săruturi albe. Ce ninsoare...

În trupul tău catifelat
Descopeream izvorul vieţii,
Am ars pe rug şi-am înviat,
Dar poate-aşa iubesc poezii...

Liliana Trif & Ioan Grigoraş